

[Inger Stilling Pedersen]

vis til en gruppe, hvor vi altså ikke ved, om de bruger deres medicin rigtigt eller forkert, eller ved, om lægerne bruger det rigtigt eller forkert.

Jeg synes, at man nok skulle tænke lidt tilbage på, hvorfor Socialdemokratiet ophævede loven i sin tid af økonomiske grunde og så nu er parat til at gennemføre den, fordi man ikke har det økonomiske ansvar. Kan vi forvente, at loven bliver ført tilbage, hvis vi skulle være så uheldige, at vi får en socialdemokratisk regering? Jeg synes, at man skal passe lidt på med de forslag, man kommer med, for der er vel næppe ét menneske herinde, der ikke har sympati for og forstår, at det er meget alvorligt og en stor belastning at være sukkersyg. Men lad os ikke glemme alle de andre i iver for at trække én enkelt gruppe frem.

Jørgen Tved (FK):

Folketinget kan spare megen tid, hvis man gennemfører det forslag om gratis medicin, der er stillet af Fælles Kurs, i stedet for at vi nu skal tage det punkt for punkt, men dette er så en begyndelse. Nu er det diabetikerne, de sukkersyge, der skal have gratis insulin, og det skal de naturligvis også efter vores opfattelse. Modsat andre ordførere vil vi da sige, at det åbenbart kan betale sig, når man inden for de forskellige sygdomsområder organiserer sig og prøver at lægge pres på politikere, prøver at fortælle, at nu har de nogle særlige grunde til, at man skal fokusere på deres situation. Vi ser meget gerne, at også de forskellige folk, der lider af forskellige skavanker, organiserer sig på en sådan måde, at de kan få gennemtvunget, at dette får lov at videreudvikle sig.

Derfor hilser jeg med megen tilfredshed det, der er blevet sagt af SF. Hvis man vil spille Folketingets arbejdstid med mange forskellige forslag, kan man naturligvis gøre det, men hvis man vil være fornuftig og rationalisere – og det er der jo nogle der siger at man somme tider godt vil – skal man gennemføre det forslag, der er stillet af Fælles Kurs, så er der nemlig gratis medicin til dem, der har behov for det.

Det er da noget vrøvl at sige, at når medicin er gratis, vil der ske et misbrug. Hvis en læge har ordineret et eller andet medicinalprodukt til et menneske, går man vel ikke hjem og, jeg havde nær sagt æder det dobbelte af det, fordi man nu absolut får det gratis og vil misbruge. Det er vel heller ikke sådan, at de, der har suk-

kersyge, tager to sprøjter i stedet for én. Der er da ingen anstændige mennesker, der opfører sig sådan. Det er altså ikke her, man skal være så bange. Man burde naturligvis sige, som også andre har sagt, at det at være diabetiker og skulle bruge insulin medfører andre udgifter, som man naturligvis også burde friholde disse mennesker for. Som sagt synes vi det er en udmærket begyndelse, men det er ikke særlig rationelt at gribe tingene an på den måde.

Når det så er sagt, vil jeg også sige lidt om medicinalvarenes pris, for man skal naturligvis ikke ukritisk bare sige, at nu er der givet los, nu er sugerøret nede i de offentlige kasser, nu er det lige meget, hvad insulinen koster. Der tjenes ganske godt på at producere insulin. Man burde vel på en eller anden måde gribe ind over for den profit, som medicinalfabrikkerne her sikrer sig, således at man også på dette område var økonomisk ansvarlig, som allerede andre ordførere har sagt. Vi ser som sagt meget gerne, at man griber ind over for den form for prisdannelse, medicinalfabrikkerne fastsætter deres priser efter. Vi så meget gerne, at insulin blev solgt, jeg havde nær sagt til kostprisen, også når det er – eller måske især, når det er – det offentlige, der skal betale.

Lad os gribe tingene lidt urationelt an. Lad os da begynde med insulinen, og så håber vi, at der meget hurtigt følger en stor pakke efter.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg er nødt til at irettesætte fru Kirsten Lee. Jeg fatter slet ikke, at fru Kirsten Lee vil stille sig op på denne her talerstol og sige, som hun gjorde. For det første taler hun om 10 mio. kr., hvortil jeg kan sige, at der i forslaget tales om 20 mio. kr., og at sundhedsministeren lige har talt om 25 mio. kr., så af det kan jeg kun se, at fru Kirsten Lee enten ikke kan læse eller ikke har haft tid til at læse forslaget, og at hun heller ikke har taget høet ud af ørerne her til morgen og hørt, hvad jeg sagde fra talerstolen. Jeg mener helt sikkert, at jeg sagde, at Fremskridtspartiet finder det rimeligt at tilbyde sukkersygepatienter gratis insulin.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg har indtryk af, at meget ofte har ordførere for forslagsstillerne været i den situation, at de har følt, at de skulle starte med at sige tak, uan-